

Dosarul nr. 2ra-736/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) N. Mazur

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, I. Muruianu, A. Malfi

Î N C H E I E R E

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Bobeica Ion,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul
orășenesc Vatra și Primăria orașului Vatra împotriva lui Bobeica Ion cu privire la
încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2020, prin care
s-au respins apelurile declarate de Consiliul orășenesc Vatra, Primăria orașului
Vatra și Bobeica Ion și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru
din 04 martie 2020,

c o n s t a t ă :

La 09 iulie 2019, Consiliul orășenesc Vatra și Primăria or. Vatra au depus
cerere de chemare în judecată împotriva lui Bobeica Ion cu privire la încasarea
cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamanții au menționat că la 22 octombrie 2018,
Bobeica Ion a depus cererea de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Vatra,
Primarului or. Vatra - Danila Denis și Secretarului Consiliului or. Vatra - Lavric
Cristina cu privire la apărarea onoarei, demnității și încasarea prejudiciului
material și moral.

De asemenea, au reiterat că în ședințele de judecată, Primarul or. Vatra -
Danila Denis și Secretarul Consiliului or. Vatra - Lavric Cristina au fost
reprezentanți de avocatul Hlopețchi Igor.

Astfel, prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 09 aprilie
2019, cererea de chemare în judecată depusă de Bobeica Ion a fost respinsă ca
tardivă.

Consiliul orășenesc Vatra și Primăria or. Vatra au solicitat încasarea de la
Bobeica Ion a sumei de 6 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 04 martie 2020, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul orășenesc Vatra și Primăria or. Vatra.

S-a încasat de la Bobeica Ion în beneficiul Primăriei or. Vatra suma de 1 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

S-a încasat de la Bobeica Ion în beneficiul statului suma de 150 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Bobeica Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Vatra, Primarului or. Vatra - Danila Denis și Secretarului Consiliului or. Vatra - Lavric Cristina cu privire la apărarea onoarei, demnității și încasarea prejudiciului material și moral.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 09 aprilie 2019, a fost admisă excepția de tardivitate și s-a respins acțiunea depusă de Bobeica Ion ca fiind tardivă.

La fel, instanța de fond a constatat că la examinarea cauzei vizate, nu au fost solicitate încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Totodată, s-a stabilit că în litigiul menționat, Primarul or. Vatra - Danila Denis și Secretarul Consiliului or. Vatra - Lavric Cristina au încheiat contract de asistență juridică, suportând cheltuieli suplimentare, pe care au solicitat să fie încasate.

La caz, instanța de judecată a reținut că la 01 februarie 2019, avocatul Hlopețchi Igor și Autoritatea administrației publice locale a orașului Vatra, reprezentată de Primarul Danila Denis și Secretarul Consiliului or. Vatra, Lavric Cristina, au încheiat contractul de asistență juridică pentru perioada 01 ianuarie 2019 – 31 decembrie 2019, cu achitarea onorariului serviciilor prestate în sumă totală de 6 000 lei.

Astfel, prima instanță a concluzionat că reclamantii au solicitat încasarea sumei de 6 000 lei prezentând ca probă factura fiscală din 20 martie 2019, prin care avocatului pentru prestarea serviciilor de asistență juridică i-a fost achitată suma de 6 000 lei.

Reieșind din contractul de asistență juridică, instanța a concluzionat că acesta a fost încheiat nu doar pentru acordarea asistenței juridice pe o cauză civilă concretă, dar pentru toate litigiile ce urmau să apară pe parcursul unui an.

Prin urmare, instanța de fond a ajuns la concluzia că suma de 1 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică este o sumă reală, necesară pentru munca efectuată de avocat pe această cauză civilă, care în prima ședință de judecată la faza de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare, a fost admisă cererea avocatului de ridicare a excepției de tardivitate și respinsă acțiunea depusă de Bobeica Ion ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2020, s-au respins apelurile declarate de Consiliul orășenesc Vatra, Primăria or. Vatra și Bobeica Ion și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 04 martie 2020.

La 11 ianuarie 2021, Bobeica Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Recurentul Bobeica Ion, în motivarea recursului a menționat că în rezultatul controlului efectuat de către Inspekția Financiară în luna noiembrie 2019, s-a constatat că contractul de asistență juridică a fost încheiat cu avocatul Hlopețchi Igor contrar legislației în vigoare, în lipsa unei decizii a Consiliului local, fapt ce contravine prevederilor art. 15 alin. (1) din Legea privind achizițiile publice, deoarece nu a fost inclus în planul anual sau trimestrial de achiziții de servicii juridice.

Astfel, Inspekția Financiară a constatat că contractul a fost încheiat contrar legislației în vigoare, prin urmare pretențiile urmau a fi respinse.

Mai mult ca atât, instanțele de judecată nu au stabilit dacă pretențiile cheltuieli au fost suportate anume pe acest litigiu, or, Primăria or. Vatra având jurist în statele de personal, în obligațiunile căruia intră și acordarea asistenței juridice, nu a stabilit necesitatea implicării unui avocat în litigiul respectiv.

La 08 aprilie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Primăria or. Vatra la 14 aprilie 2021, conform avizului de recepție (f.d. 153).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 05 noiembrie 2020, iar la 11 decembrie 2020, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia motivată a instanței de apel (f.d. 131).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 11 ianuarie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Bobeica Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Bobeica Ion.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari